

“Він мене чує і відповідає” (Children’s Songbook, 14).

Сарія, сестра Джо, захворіла. Це не та хвороба, коли ви кашляєте або вам болить живіт. Мама і тато сказали, що мабуть у неї діабет.

Джо не знав, що таке діабет, однак це звучало страшно. Тоді мама і тато пояснили, що це коли тілу людини важко використовувати цукор з їжі, яку ми їмо. Сарія мала провести в лікарні кілька днів, щоб встановити, чи є в неї діабет.

Іноді Сарія дратувала Джо. Вона намагалася гратися з його друзями. Одного разу вона навіть загубила

пульта від відеогри. Та все ж він її так сильно любив. *Я не хочу, щоб вона хворіла*,—подумав він, і йому на очі навернулися сльози.

Сестри Джо допомогли Сарії підготуватися до лікарні. Мері дістала рюкзак Сарії. Ханна допомогла спакувати її піжами. Лілі поклала пухнасту ковдру. Джо також хотів допомогти, однак не знав, як.

Невдовзі Сарія була зібрана. “Давайте помолимося перед виходом,—сказав тато.—Джо, промовиш молитву?”

Джо кивнув. “Дорогий Небесний Батьку,—почав

ВІДПОВІДЬ НА МОЛИТВУ

Елайза Бродбент

(Грунтується на справжніх подіях)
Автор живе в штаті Юта, США.

він.—Будь ласка, благослови Сарію, щоб у неї не було діабету. Будь ласка, благослови, щоб у неї все було добре”. Під час молитви Джо відчув полегшення.

Коли всі підійшли, щоб обнятися, у Джо виникла ідея.

“Зачекайте!”—сказав він. Джо пішов до своєї кімнати й узяв портативний музичний плеєр, який йому подарували на день народження. Він записав туди улюблені пісні Сарії.

“Ось,—сказав він, даючи плеєр Сарії.—Ти можеш взяти його із собою в лікарню”. Вона усміхнулася і міцно тримала його, ідучи до машини.

Наступного дня мама повезла Джо і його сестер до лікарні, щоб провідати Сарію. Джо хвилювався, поки вони йшли по лікарні. “Будь ласка, благослови, щоб у неї не було діабету”,—помолився він, як йому здавалося, в сотий раз.

Коли вони дійшли до палати, де була Сарія, вона сиділа в ліжку, а до її рук були прикріплені трубки. Вона злегка усміхнулася, коли всіх побачила.

“Ми отримали результати аналізів,—сказав тато.—Лікарі кажуть, що у Сарії діабет 1-го типу. Нам доведеться замінити деякі продукти, які ми всі їмо, й допомогти Сарії з ліками. Однак з нею все буде добре”.

У Джо все упало всередині. Він вийшов у коридор і сів біля дверей. Він закрив лице руками.

“Що сталося, Джо?”—запитала мама, сідаючи поруч з ним.

“Я молився, щоб у Сарії не було діабету,—сказав Джо.—Чому Небесний Батько не відповів на мою молитву?”

Мама обняла його за плечі. “Небесний Батько завжди відповідає на наші молитви. Однак не завжди так, як ми хочемо. Іноді замість того, щоб усунути щось важке, Він у відповідь дає нам спокій і допомагає бути сильними. Я знаю, що Небесний Батько допоможе Сарії”.

Джо повільно кивнув головою. Зараз він не відчував ні спокою, ні сили. Однак він пам’ятав хороше відчуття, яке мав під час сімейної молитви.

Разом вони повернулися до палати. Сестри Джо грали у гру з картками, як вони це робили вдома. І у них був радісний вигляд, навіть у Сарії.

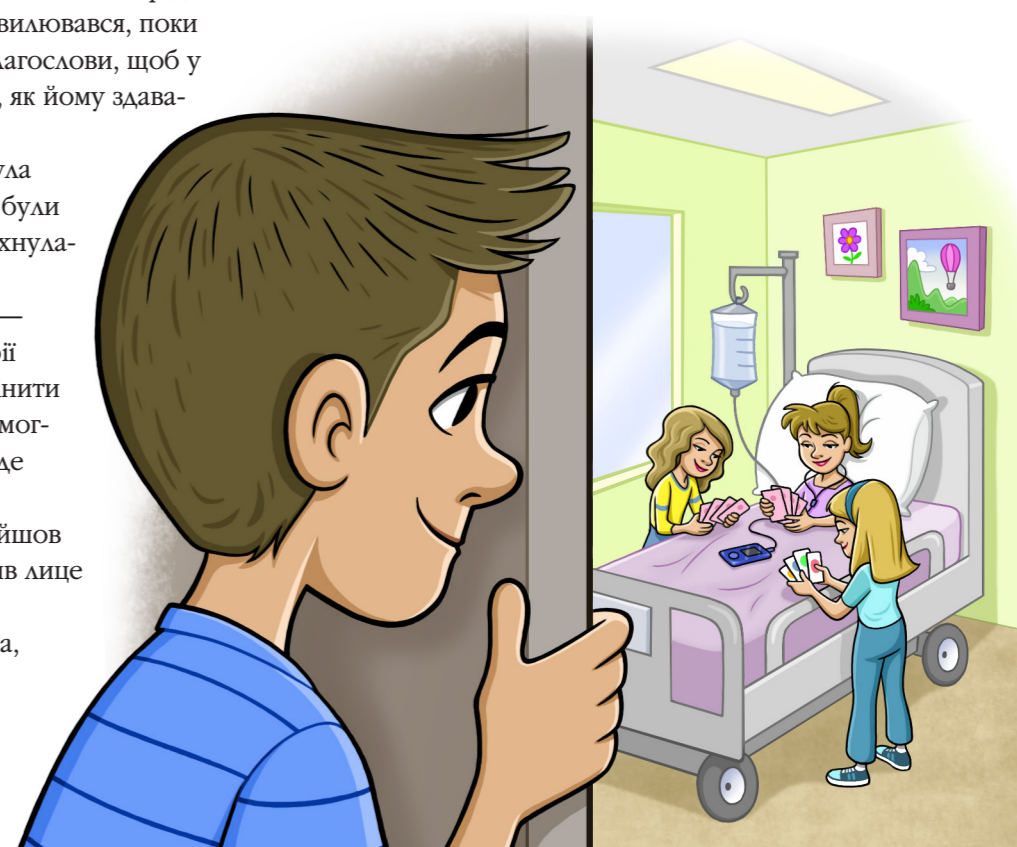
Потім Джо щось помітив. У Сарії на шиї були навушники, а на колінах лежав його плеєр.

“Вона постійно слухає пісні, які ти для неї підібрав,—сказала мама.—Це дійсно допомагає їй заспокоїтися”.

Джо відчув всередині тепло. Він знав, що Небесний Батько вже допомагав їм. ●

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ВАС

Як, на вашу думку, Небесний Батько відповів на молитви Джо?

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖАРЕДА БЕКСТРЕНДА